

ΕΤΟΣ 59ον

13 Μαρτίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 11 (3015)

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Γιά τή δόξα τῶν γνησίων τέκνων τοῦ Θεοῦ μᾶς μιῆ σήμερα ὁ θεῖος Ἀπόστολος· καί θά περίμενε ἴσως κανεῖς πῶς ἡ δόξα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν –καί ἰδιαιτέρως τῶν προφητῶν, πού σέ τόσο δύσκολες καί ἀντίξοες συνθῆκες, ἐν μέσῳ ποικίλων κινδύνων, κατήγγειλαν τό λόγο τοῦ Θεοῦ καί θυσίασαν τά πάντα μένοντας ἐδραῖοι στήν πίστη τους– θά φανεωνόταν ὡς ἄνωθεν καταβαίνουσα εὐνοια κατανοούμενη ἀπό τοῦς συνανθρώπους τους, κατά τήν παρουσία τους στόν κόσμο αὐτόν. Ἀντιθέτως, πληροφοροῦμαστε ἀπό τά ἱερά κείμενα γιά τίς φοβερές κακουχίες καί τά ἀφόρτα μαρτύριά τους· γνωρίζουμε ὅτι «περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι» στήν ὀλιγόχρονη ἢ μακρόχρονη παρουσία τους σέ τοῦτο τόν κόσμο. Ὁ Μωυσῆς, ὡς πρῶτιστο παράδειγμα προφητικῆς μαρτυρίας, ἀρνήθηκε νά κληθεῖ γιός τῆς θυγατέρας τοῦ Φαραῶ καί προτίμησε τήν ταλαιπωρία καί τή συγκακοπάθεια μέ τό λαό τοῦ Θεοῦ ἀπό μιά πρόσκαιρη ζωή ἀπολαύσεων πού ἡ ἁμαρτία προσφέρει στόν ἄνθρωπο, θεωρώντας μεγαλύτερο καί τιμηφέστερο θησαυρό «τόν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ» ἀπό ὄλους τοῦς θησαυρούς τῆς Αἰγύπτου· «ἀπέβληπε γάρ εἰς τήν μισθαποδοσίαν».

Ἕνα διαφορετικό κριτήριο

Νά ἴλοιπόν τό μέτρο καί τό κριτήριο γιά τόν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ σέ ἀντίθεση μέ τόν ἄνθρωπο τοῦ κόσμου. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ἀναμένει τήν ἄμεση ἀντίδοση καί τό ἐμφανές ὄφελος σέ κάθε του πράξη. Ἡ μισθαποδοσία γιά τόν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ δέν ἔχει νά κάνει μέ μιά τέτοια ἐμπορική σχέση δοῦναι καί λαβεῖν στήν πιό ἀγοραία τῆς μορφῆ. Ἐκεῖνος «ἐν ἐρημίαις πλανώμενος καί ὄρεισι καί σπηλαιοῖσι καί ταῖς ὄραις τῆς γῆς» εὐγνωμονεῖ τόν Θεό γιά τήν παρουσία του καί μόνο. Στήν ἄρση τοῦ σταυροῦ τῶν δοκιμασιῶν του παρακολου-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ('Εβρ. ια' 24-26, 32-40)

Μάρτυρες τῆς πίστεως

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς «μέγας γενόμενος» ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακονχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλωνσιν, μείζονα πλοῦτον ἠγγασάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψῶν καὶ Ἰεφθάε, Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμμανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαυγῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακονχοῦμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

θοῦμε τὸν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ νά προχωρεῖ μέ χαρὰ, σάν σέ γλῆντι ἢ σέ πανηγύρι, χάνοντας οἰκογένεια καὶ θυσιάζοντας περιουσία καὶ ἀξιώματα· νά δοξολογεῖ αὐτόν, ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος τὸν χλευάζει ὅτι ἀπόλησε τὰ πάντα. Αὐτὴ εἶναι ἡ «τρέλλα» τῶν ἁγίων, ἀκατανόητη βεβαίως καὶ ἀνίατη γιὰ τὴ λογικὴ τοῦ κόσμου πού τόσο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ στιγμή. Γνώριζαν καὶ γνωρίζουν σέ κάθε ἐποχὴ οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ αὐτὸ τό ὁποῖο ὡς κοινὴ ἐμπειρία ἐκφράζει τὸ στόμα τοῦ ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου· «τίποτα δέν θά χάσεις ἀπὸ ὅσα θά θυσιάσεις πρὸς χάριν τοῦ Χριστοῦ· ὅλα ἐκεῖνος ἑκατονταπλασίονα θά σ' τὰ ἀνταποδώσει ἐκείνη τὴν ἡμέρα». Ὁ δὲ ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπιος, ζώντας σέ διαφορετικὸ χρόνο καὶ τόπο, συμπληρώνει· «ὅπου ὑπάρχει τὸ ἅγιο Πνεῦμα, ἐκεῖ ἀκολουθεῖ σάν σκιά ὁ διωγμὸς καὶ ἡ πᾶλη».

Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ, νίκη ὄλων τῶν Ἀγίων

Σήμερα λοιπόν, Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ σφραγίδα τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων, τῶν φίλων καὶ οἰκείων τοῦ Θεοῦ, εἶναι τὸ καλυτέρο κήρυγμα. Οἱ κακουχίες καὶ οἱ κακοπάθειές τους στολίζουν σήμερα τίς ἁγίες τους εἰκόνες, τῶν ὁποίων τὴν ἀναστήλωση ἡ Ἐκκλησία εορτάζει. Ἡ εὐωδία καὶ ἡ ἀφθορία καὶ ἡ θαυματουργία τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μας εἶναι φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ σέ ἕναν κόσμο πού πολλὰς φορές ἐκούσια κωφεύει ὅτι «ζῆ Κύριος ὁ Θεός».

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, μέ τήν πίστιν ὁ Μωϋσῆς, ὅταν ἐμεγάλωσε, ἀρνήθηκε νά ὀνομάζεται υἱός τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ, διότι ἐπροτίμησε μάλλον νά ὑποφέρῃ μαζί μέ τόν λαόν τοῦ Θεοῦ παρά νά ἔχῃ τήν πρόσκαιρην ἀπόλαυσιν ἁμαρτωλῶν πραγμάτων. Ἐθεώρησε μεγαλύτερον πλοῦτον ἀπό τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου τόν ἐξευτελισμὸν τοῦ Χριστοῦ, καθ' ὅσον ἀπέβλεπε εἰς τήν ἀνταπόδοσιν. Καί τί ἀκόμη νά πῶ; Δέν μοῦ ἐπιτρέπει ὁ χρόνος νά σᾶς διηγηθῶ διά τόν Γεδεών, τόν Βαράκ, τόν Σαμψών, τόν Ἰεφθάε, τόν Δαυῖδ καί Σαμουὴλ καί τοὺς προφῆτας, οἱ ὅποιοι μέ τήν πίστιν ἀνέτρεψαν βασιλεία, ἔκαναν ἔργα δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τήν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τήν δύναμιν φωτιᾶς, διέφυγαν τήν σφαγὴν, ἔγιναν ἀπὸ ἀδύνατοι δυνατοί, ἔγιναν ἰσχυροὶ σέ καιρόν πολέμου, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν. Γυναῖκες ἔλαβαν τοὺς νεκροὺς τῶν δι' ἀναστάσεως, ἄλλοι δέ ἐβασανίσθησαν καί δέν ἐδέχθησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, διὰ νά ἐπιτύχουν μίαν ἄλλην καλυτέραν ἀνάστασιν. Ἄλλοι ἐδοκιμάσθησαν μέ ἐμπαιγμούς καί μαστίγωσιν, ἀκόμη δέ καί μέ δεομά καί φυλακὴν. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ὑπέστησαν πολλὰς δοκιμασίας, ἐθανατώθησαν μέ μάχαιραν, περιπλάνωντο φοροῦντες δέρματα προβάτων καί δέρματα αἰγῶν, ἔστεροῦντο, ὑπέφεραν θλίψεις καί κακουχίας, (ἄνθρωποι διά τοὺς ὁποίους δέν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος), ἐπλάνωντο σέ ἐρήμους καί σέ βουνά, σέ σπλάια καί σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι αὐτοί, ἂν καί εἶχαν καλὴν μαρτυρίαν διά τήν πίστιν τους, δέν ἔλαβαν, ὅ,τι εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός, διότι εἶχε ὁ Θεός προβλέψει κάτι καλύτερον ἀναφορικῶς μ' ἐμᾶς διά νά μὴ φθάσουν ἐκείνοι εἰς τήν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἄς προσέξουμε ὅμως· «φοβερόν τό ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος». Γιὰ τοῦτο παντελῶς ἀναπολόγητοι θά εἶμαστε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί τῶν οἰκείων αὐτοῦ ὅταν παραδίδουμε ἀμαχητὴ τὴ ζωὴ μας στοὺς πειρασμούς αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Τώρα εἶναι ὁ καιρὸς τοῦ ἀγώνα, τώρα εἶναι ἡ περίοδος τῆς συγκρούσεως μέ τὰ πάθη καί τίς ἀδυναμίες καί «ἅπαντα τὰ τοῦ κόσμου τερπνά». Ἔχουμε ὁδηγὸ τό ἱερό μας Εὐαγγέλιο· ἔχουμε πρεσβευτές καί μεσίτες καί ἀληϊπτες τοῦ ἀγώνα μας τοὺς ἁγίους μας. Δέν ζοῦμε στὴν ἐποχὴ τῆς σκιάς τοῦ Νόμου, στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ὅπως τότε οἱ ἅγιοι Προφῆτες, πού μ' ὄλα αὐτὰ μεγαλοῦργησαν, ἀλλήλα στὴ χαρὰ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὅπου «παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου τῆς χάριτος ἐλθούσης». Ὁ δρόμος εἶναι ἀνοιχτός· τὸν περπάτησαν ἄνθρωποι πεπερασμένοι, ἀτελεῖς καί ἀσθενεῖς σάν ἐμᾶς, καί ἐξῆλθαν νικητές. Ἄς πιάσουμε τό χέρι πού μᾶς προσφέρουν· ἄς βάλλουμε μέ πίστη στὸν Θεὸ τὰ τάλαντα καί τίς δυνάμεις μας στὴν ὑπηρεσία τοῦ πόθου μας γιὰ σωτηρία καί ἄς εἶμαστε σίγουροι ὅτι ὄλα τὰ ὑπόλοιπα ὁ Κύριος θά τὰ προσθέσει.

Ἀρχιμ. Α. Α.

13 Μαρτίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)
«Ανάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843). Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ
λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως († 846). Πουπλίου ἐπισκόπου
Ἀθηνῶν ἱερομάρτυρος (β΄ αἰ.).
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστ.: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α΄ 44-52.
Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Μαρτίου, Β΄ Νηστειῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10-β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
Θεολογικὲς μελέτες καὶ ὁμιλίαι

Στὶς σελίδες τοῦ τόμου αὐτοῦ τὸ θέμα ἱεραποστολῆ ξεδιπλώνεται στὶς
πραγματικὲς ὑπαρξιακὲς, ἐκκλησιαστικὲς καὶ πανανθρώπινες διαστάσεις του,
ξυπνᾶ συνειδήσεις, ἀποκαλύπτει εὐθύνες, γεμίζει τὴν καρδιά ἐπίγνωση κι
ἐλπίδα. Ὁ λόγος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου, ἄλλοτε ἤρεμα
καὶ ἄλλοτε σάν κύμα ὀρμητικὸ, μᾶς καλεῖ νά βγοῦμε ἀπὸ τὴν περιχαρακωμένη
αὐτὴ τοῦ ἀτομικοῦ ἢ ὁμαδικοῦ μας «ἐγώ» καὶ νά ἀκολουθήσουμε μὲ συνέπεια
τὸν Χριστό.

Στὸ νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Παρακολουθεῖτε καθημερινά: 1) «**Γνωριμία μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη**», στίς 15:00
2) «**Τὴ μουσικὴ τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινὴ μουσικὴ) στίς 16:00
3) «**Τὴν ἱστορία μας**» στίς 21:30
4) «**Ἡ ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας**» στίς 11:00 καὶ
5) «**Τὸ τραπέζι τῆς Κυριακῆς**» (κάθε Κυριακὴ) στίς 12:00.
Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κά-
θε Παρασκευὴ καὶ ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματι-
κὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ
ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr